

Sygn. akt IV KZ 61/16

POSTANOWIENIE

Dnia 30 listopada 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

na posiedzeniu w dniu 30 listopada 2016 r.

w sprawie **D. C.**

po rozpoznaniu zażalenia obrońcy skazanego na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt II AKa (...), o odmowie przyjęcia kasacji

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę w przedmiocie dopuszczalności kasacji przekazać Sądowi Apelacyjnemu w (...) do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem, powołując się na przepis art. 530 § 2 k.p.k., odmówiono przyjęcia kasacji złożonej dnia 20 września 2016 r. przez skazanego D.C. od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 22 czerwca 2016 r., sygn. akt II AKa (...), wskazując, że kasacja ta nie została sporządzona i podpisana przez obrońcę, a tym samym została wniesiona przez osobę nieuprawnioną.

Powyższe zarządzenie zaskarżył obrońca skazanego, który podniósł zarzut obrazu art. 520 § 1 k.p.k. i art. 526 § 1 k.p.k., poprzez błędną ich wykładnię i uznanie, iż skazany jest osobą nieuprawnioną do wniesienia nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Nadto zarzucił obrazę art. 120 § 1 k.p.k., poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy kasacja osobiście sporządzona i podpisana przez skazanego była dotknięta brakiem formalnym, jakim jest wymóg sporządzenia i

podpisania kasacji przez obrońcę, a w konsekwencji nie wezwanie skazanego do uzupełnienia braków formalnych pisma w trybie art. 120 § 1 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że D. C. został skazany wyrokiem Sądu Okręgowego w K. z dnia 13 maja 2015 r., sygn. akt III K (...), na karę dwóch lat pozbawienia wolności. Od wyroku tego Sądu skazany złożył apelację. Sąd Apelacyjny w (...) jako sąd II instancji, nie uwzględnił tej apelacji uznając ją za oczywiście bezzasadną. Bez wątpienia zatem skazany był uprawniony do wniesienia kasacji w niniejszej sprawie.

Trafnie podniósł Autor zażalenia, iż zaskarżone zarządzenie zostało wydane przedwcześnie. Skazany nie został bowiem wezwany, w trybie art. 120 § 1 k.p.k., do uzupełnienia braków formalnych kasacji w terminie siedmiu dni, ani też nie został pouczone, stosownie do treści art. 16 § 1 k.p.k. w zw. z art. 120 § 2 *in fine* k.p.k., o skutkach nieuzupełnienia w tym terminie owych braków. Zaniechanie wykonania tych czynności doprowadziło do oczywistej obrazy wskazanych przepisów procesowych, co oczywiście miało wpływ na treść zaskarżonego zarządzenia.

Biorąc powyższe pod uwagę, rozstrzygnięto jak na wstępie